

Godina VIII

Уторак, 9. студенoga/novembra 2004. godine

Број/Број

50

Година VIII

Уторак, 9. новембра 2004. године

ISSN 1512-7494 - hrvatski jezik

ISSN 1512-7508 - srpski jezik

ISSN 1512-7486 - bosanski jezik

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE

399

Na temelju članka IV. 4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na sjednici Zastupničkog doma, održanoj 27. srpnja 2004. i na sjednici Doma naroda, održanoj 9. rujna 2004, usvojila je

ZAKON O HRANI

I - OPĆE ODREDBE

Članak 1. Cilj i opseg

- Ovim se zakonom uređuje osnova za osiguranje visoke razine zaštite zdravlja ljudi i interesa potrošača vezano uz hranu, uzimajući u obzir osobito raznolikost opskrbe hranom uključujući tradicionalne proizvode, uz osiguranje efikasnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta. Utvrđuju se jedinstvena načela i mjerodavnosti, pretpostavke ostvarivanja snažnije znanstvene osnove, učinkovita organizacijska struktura i postupci koji će biti u osnovi odlučivanja u pitanjima zdravstvene ispravnosti i kvaliteta hrane i stočne hrane.
- Za pitanja iz stavka 1. ovaj zakon iznosi opća načela o hrani i hrani za životinje općenito, te osobito zdravstvene ispravnosti i kvalitetu hrane i stočne hrane, na razini Bosne i Hercegovine.
- Njime se utvrđuju postupci za pitanja koja izravno ili neizravno utječu na zdravstvenu ispravnost i kvalitet hrane i stočne hrane.
- Ovim se zakonom propisuje osnivanje Agencije za sigurnost hrane Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija).
- Ovaj se zakon primjenjuje na sve faze proizvodnje, prerade, obradbe i distribucije hrane i stočne hrane.
- Odredbe ovog zakona ne primjenjuju se na primarnu proizvodnju za privatnu kućnu uporabu niti na kućnu

pripremu, rukovanje ili skladištenje hrane za privatno kućno konzumiranje.

Članak 2.

Definicija hrane

- U smislu ovog zakona, hrana je svaka tvar ili proizvod prerađen, djelomično prerađen ili neprerađen, a namijenjen je konzumiranju od strane ljudi ili se može očekivati da će ga ljudi konzumirati.
- Pojam hrane uključuje i piće, žvakaću gumu, prehrambene aditive i bilo koju drugu tvar koja se namjerno ugrađuje u hranu tijekom njezine proizvodnje, pripreme ili obrade.
- Pojam hrane uključuje i vodu, i to:
 - vodu koja služi za javnu opskrbu pučanstva kao voda za piće,
 - vodu koja se upotrebljava i/ili ugrađuje u hranu tijekom njezine proizvodnje, pripreme ili obrade,
 - vodu pakiranu u originalno pakiranje kao stolna voda, mineralna voda i izvorska voda.
- Pojam hrane ne uključuje:
 - hranu za životinje koje ne proizvode hranu ili se ne upotrebljavaju za proizvodnju hrane
 - žive životinje, osim ako su pripremljene za stavljanje u promet radi konzumiranja od strane ljudi,
 - biljke prije žetve, berbe ili pobiranja plodova,
 - lijekove i medicinske proizvode definirane posebnim propisom,
 - kozmetiku definiranu posebnim propisom,
 - duhan i duhanske proizvode definirane posebnim propisom,
 - narkotike ili psihotropne tvari unutar značenja iz Jedinstvene konvencije Ujedinjenih naroda o narkoticima, 1961. i Konvencije Ujedinjenih naroda o psihotropnim tvarima, 197., te
 - rezidue i kontaminante, kao i prirodne sastojke biljnog i životinjskog podrijetla koji štetno djeluju na zdravlje ljudi.

Члан 31.

(Ступање на снагу закона)

Овај закон ступа на снагу осам дана по објављивању у "Службеном гласнику БиХ".

ПС БиХ број 109/04

21. октобра 2004. године

Сарајево

Председавајући Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Мартин Рагуж, с. р.

Председавајући Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Горан Милојевић, с. р.

На основу члана IV. 4.a) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на сједници Представничког дома, одржаној 12. октобра 2004. године, и сједници Дома народа, одржаној 21. октобра 2004. године, усвојила је

ZAKON

O NESTALIM OSOBAMA

POGLAVLJE I - OPĆE ODREDBE

Члан 1.

(Предмет закона)

Овим законом утврђују се принципи за унапређење процеса тражења, дефиниција нестале особе, начин вођења централне евиденције, остварења социјалних и других права чланова породица несталих особа, као и друга питања у вези с тражењем несталих особа из Босне и Херцеговине и у Босни и Херцеговини.

Овај закон узима у обзир:

- Конвенцију о спречавању и кажњавању злочина и геноцида (1948),
- Зенеуске конвенције I-IV о заштити жртава рата (1949),
- Допунске протоколе I-II (1977),
- Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода (1950) и 13 Додатних протокола,
- Опћи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини (Анекс 7. члан III. и V.),
- Конвенцију о правима дјетета (1989),
- Међународни пакт о грађанским и политичким правима,
- Декларацију UN-а о заштити свих особа од насилног или присилног нестанка (1992).

Члан 2.

(Дефиниције)

У смислу овог закона:

1. Нестала особа је особа о којој породица нема никаквих вјести и/или је пријављена на основу поузданих информација као нестала особа услед оружаног sukoba који се десило на територији бивше SFRJ.
- Овај закон односи се на особе нестале у периоду од 30. априла 1991. до 14. фебруара 1996. године.
2. Члан породице нестале особе је дијете рођено у браку или ван брака, усвојено дијете, као и пасторче које је нестала особа издржавала, брачни или ванбрачни партнер, родитељи (оћух, маћеха), усвојилац, сестра и брат нестале особе које је нестала особа издржавала.
3. Поуздана информација је таква информација из које се основано може закључити да је одређена особа нестала.
4. Minimum података подразумијева податке о имену и презимену особе, имену једног родитеља, мјесту и датуму рођења, односно само години рођења, претпостављеном мјесту и датуму, односно години нестанка и околностима нестанка.
5. Верификација подразумијева поступак провјере вјеродостојности поднесене пријаве о нестанку особе или узимање нове изјаве или идентификацију, односно провјеру идентитета

6. Поступак одбијања нетачне пријаве подразумијева достављање службене обавјести која садржи образложење разлога за одбијање верификације пријаве нестатка за неку особу од стране надлежног органа за верификацију пријаве о нестанку особе.
7. Идентифицирана нестала особа је особа за коју се у оквиру процеса идентификације поуздано утврди да пронађени посмртни остаци одговарају одређеној особи у физичким или наслједеним или биолошким карактеристикама или се нестала особа појави жива. Поступак идентификације проводи се у складу с важећим законима у Босни и Херцеговини.
8. Надлежне институције за тражење несталих особа су организације или институције, домаће или међународне, које имају утврђен мандат, односно надлежност за тражење несталих особа у/из Босне и Херцеговине, у складу с важећим прописима Босне и Херцеговине и међународним уговорима.
9. Потребу за издржавањем има члан породице нестале особе уколико није уживалац било којег права на основу којег се издржава као што су: права по основу социјалне заштите, пензијско-инвалидског осигурања, права из борачко-инвалидске заштите, приход по основу рада, самосталног обављања привредне или самосталне дјелатности и други приходи који се у складу с важећим законима сматрају издржавањем.

POGLAVLJE II - ODGOVORNOST ORGANA VLASTI U BOSNI I HERCEGOVINI

Члан 3.

(Pravo da se zna)

Pravo чланова породице несталих особа је да судбину несталих чланова породице и родбине боравиште/пребивалиште, или, ако су мртви, околности, мјесто ukopa, уколико је такво мјесто познато, и остале посмртне остатке.

Члан 4.

(Обавеза осигурања информација)

У складу с чланом 3. овог закона, органи и институције Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, надлежни за одбрану, правосуђе, унутрашње послове, и други органи надлежни за тражење несталих особа, у Босни и Херцеговини и други ентитетски, кантонални и опćински органи који, у складу са својим надлежностима, рјешавају случајеве у вези са нестанком особа из и у Босни и Херцеговини (у даљњем тексту: надлежне власти у БиХ), обавезни су пружити raspoložive информације породицама несталих, надлежним институцијама за тражење несталих особа као и сву потребну помоћ која се односи на процес унапређења тражења и рјешавања случајева нестанка особа из/у Босни и Херцеговини.

Члан 5.

(Način razmjene informacija)

Надлежне власти у БиХ, на свим нивоима, у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона, обавезне су одредити надлежне органе, односно службенике који ће бити у обавези да сарађују с надлежним институцијама и органима за тражење несталих особа, удружењима породица и члановима породица несталих особа и пружање помоћи у остваривању права која припадају члановима породица несталих особа по основу овог и других важећих закона у Босни и Херцеговини.

Надлежне власти у БиХ дужне су, по основу ранијих и новоподнесених захтева за доставу информација, прикупити и провјерити све raspoložive информације и чинjenice, наводећи све изворе који су провјеравани приликом утврђивања таквих информација у вези са нестанком тражене особе и извршити увид у службену документацију и грађу у оквиру своје resome институције и о томе доставити писмену информацију подносиоцу захтева и надлежним институцијама за тражење несталих особа.

Одредбе Закона о управном поступку Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 29/02) биће примjenjive на захтев за добивање информација, укључујући и одредбе, о

rokovima za ulaganje žalbe na nezadovoljavajući odgovor ili pokretanje upravnog spora zbog šutnje administracije.

Svaka nova informacija koja može olakšati traženje ili identifikaciju nestale osobe mora se naknadno prihvatiti i istražiti.

Službenici koji imaju dužnosti u vezi s traženjem nestalih osoba ne mogu obavljati ovu dužnost ako su članovi upravnih i drugih odbora, izvršnih organa, političkih stranaka ili politički angažirani predstavnici, ne smiju slijediti instrukcije političkih stranaka.

Član 6.

(Obaveznost razmjene i saradnje)

Nadležne vlasti u BiH obavezne su međusobno razmjenjivati informacije koje se odnose na proces traženja i utvrđivanja sudbine i identiteta nestalih osoba.

S ciljem unapređenja procesa traženja, nadležne vlasti u BiH posebno saraduju s Međunarodnim komitetom Crvenog križa (MKCK), Međunarodnom komisijom za nestale osobe (ICMP), Institutom za nestale osobe i Društvom Crvenog križa BiH, u skladu s njihovim mandatima.

Član 7.

(Institut za nestale osobe)

S ciljem unapređenja procesa traženja nestalih osoba i efikasnije identifikacije pomrtnih ostataka nestalih osoba, osniva se Institut za nestale osobe Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Institut), kao nezavisna institucija za traženje nestalih osoba u/iz Bosne i Hercegovine.

Suosnivač Instituta može biti i međunarodna organizacija.

Način osnivanja i preuzimanja uloge suosnivača i utvrđivanje bliže nadležnosti, načina finansiranja Instituta, u skladu s ovim i drugim zakonima BiH, regulirat će se Sporazumom o osnivanju koji zaključuju suosnivači.

U skladu s ovim i drugim važećim zakonom, Institut je pravna osoba koja se registira kao institucija Bosne i Hercegovine na koju se, u skladu s ovim zakonom, prenose upravna ovlaštenja za obavljanje poslova u vezi s procesom traženja nestalih osoba i izdavanja odgovarajućih isprava.

Radni odnos zaposlenika Instituta regulira se u skladu s važećim zakonom o radu koji se primjenjuje na institucije Bosne i Hercegovine.

POGLAVLJE III - STATUS NESTALE OSOBE

Član 8.

(Podnošenje prijave za traženje)

Zahtjev / prijava (u daljnjem tekstu: prijava) za traženje nestale osobe, u skladu s ovim zakonom, podnosi se Institutu.

Prijavu za nestalog državljanina Bosne i Hercegovine može podnijeti bilo koji član porodice nestale osobe, kao i druge osobe ili institucije ukoliko mogu prezentirati minimum podataka o identitetu nestale osobe, u skladu s članom 2. ovog zakona.

Prijavu za traženje stranih državljana, u skladu s ovim zakonom, mogu podnijeti i strani državljani pod istim uslovima kao i državljani Bosne i Hercegovine, ako nestala osoba:

- nije imala državljanstvo Bosne i Hercegovine, ali je imala prijavljeno, boravište/prebivalište na teritoriji Bosne i Hercegovine;
- nije imala prijavljeno boravište/prebivalište na teritoriji Bosne i Hercegovine, ako podnosilac može pružiti pouzdane informacije da se nestanak desio na teritoriji Bosne i Hercegovine.

Sve prijave o nestanku bilo koje osobe, podnesene do stupanja na snagu ovog zakona, pod uslovom da sadrže minimum potrebnih podataka, smatat će se odgovarajućim i podnesenim u skladu s ovim zakonom.

U slučaju kada ne postoji minimum potrebnih podataka, osoba koja je podnijela prijavu bit će kontaktirana u razumnom roku radi osiguravanja dodatnih informacija.

Član 9.

(Prestanak statusa)

Status nestale osobe prestaje danom identifikacije, a postupak traženja nestale osobe zaključuje se.

Postupak traženja neće se obustaviti u slučaju kada je nestala osoba proglašena umrlom a njeni posmrtni ostaci nisu pronađeni.

POGLAVLJE IV - PRAVA ČLANOVA PORODICE NESTALE OSOBE

Član 10.

(Zabranu diskriminacije)

Ostvarivanje prava za članove porodice nestalih osoba, utvrdjenih ovim zakonom i drugim zakonima u Bosni i Hercegovini, nadležne vlasti u BiH dužne su osigurati pod jednakim uslovima, nezavisno od toga da li je nestala osoba bila pripadnik oružanih snaga ili civil, bez bilo kojeg vida diskriminacije uključujući spol, rasu, boju kože, jezik, vjeroispovjest, političke i druge stavove, nacionalno i socijalno porijeklo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovinski status, dob, mentalnu ili fizičku invalidnost, status koji se stiče rođenjem ili neki drugi status.

Član 11.

(Pravo na novčanu potporu)

U skladu s ovim zakonom, članovi porodice nestalih osoba iz člana 2. stav 2. ovog zakona, koje je nestala osoba izdržavala i koji imaju potrebu za izdržavanjem, siću pravo na mjesečnu novčanu potporu (u daljnjem tekstu: novčana potpora).

Član 12.

(Kriteriji za korištenje novčane potpore)

Novčana potpora je neprenosivo lično pravo.

Novčana potpora ne može biti korištena istovremeno s drugim osnovom za izdržavanje.

U skladu s ovim zakonom, korisnici mogu izabrati korištenje povoljnijeg prava.

Izbor povoljnijeg prava korisnik može ostvarivati i nakon okončanja postupka identifikacije ili proglašenja nestale osobe umrlom.

Pravo na novčanu potporu ostvaruje se od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Osobe koje nisu do stupanja na snagu ovog zakona podnijele prijavu za traženje nestale osobe ovo pravo ostvaruju od dana podnošenja prijave.

Član 13.

(Utvrđivanje iznosa novčane potpore)

Osnovica za obračun mjesečne novčane potpore je iznos od 25% prosječno isplaćene plaće u Bosni i Hercegovini prethodno tromjesječe, koji se obračunava pojedinačno svakog korisnika (u daljnjem tekstu: osnovni iznos).

Visina novčane potpore određuje se prema sljedećim kriterijima:

- svako dijete bračno/ vanbračno/usvojenik/pastorak ima pravo na osnovni iznos;
- vjenčani ili nevjenčani bračni drug ima pravo na osnovni iznos;
- roditelji nestale osobe imaju pravo svaki na po 1/2 osnovnog iznosa;
- roditelji s dvoje i više nestale djece (ubrajaju se usvojenik i pastorak) imaju pravo na uvećanje osnovnog iznosa novčane potpore za 15%;
- usvojioci koriste pravo na novčanu potporu isto kao roditelji pod c) i d) što isključuje biloške roditelje;
- očuh ili maćeha 1/2 osnovnog iznosa dijele s drugim roditeljem s kojim žive u bračnoj zajednici samo ako su živjeli u zajedničkom domaćinstvu sa nestalom osobom, a istovremeno biološki roditelj ima pravo na drugu polovinu osnovnog iznosa novčane potpore;
- brat i sestra imaju pravo na po 1/2 osnovnog iznosa.

Član 14.

(Prestanak prava na novčanu potporu)

Prava na novčanu potporu prestaje:

- a) završetkom redovnog školovanja ili sklapanjem braka djeteta, usvojenika, pastorka, brata, sestre;
- b) sklapanjem bračne ili vanbračne zajednice supružnika,
- c) smrću korisnika,
- d) zaposlenjem,
- e) izborom korištenja drugog povoljnijeg prava.

Član 15.

(Osnivanje Fonda za nestale osobe)

U svrhu osiguranja sredstava i realizacije prava članova porodice nestalih osoba osniva se Fond za potporu porodicama nestalih osoba Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Fond).

Odluku o osnivanju Fonda, u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, donosi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.

Sjedište, način finansiranja, upravljanje, kao i druga pitanja u vezi s radom Fonda, regulirat će se Sporazumom koji će potpisati Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, Vlada Republike Srpske i Vlada Brčko Distrikta BiH u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu odluke iz stava 2. ovog člana.

Pored budžeta, prihodi Fonda mogu biti sredstva iz donacija, poklona, zavještanja i drugih vidova pomoći od strane domaćih i međunarodnih pravnih i fizičkih osoba, što se bliže uređuje Sporazumom iz stava 3. ovog člana.

Član 16.

(Provođenje postupka za ostvarivanja prava na novčanu potporu)

Zahtjev za novčanu potporu podnosi se putem nadležnog organa za pitanja socijalne zaštite u općini prebivališta (u daljnjem tekstu: nadležni organ općine), odnosno Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, koji, u skladu s ovim zakonom, u roku ne dužem od 30 dana, obrađuje zahtjeve, kompletira predmete i dostavlja ih na rješavanje i potvrđivanje Fondu.

Radi praćenja primjene ovog zakona i razmjene informacija, pregled (spisak) obrađenih predmeta nadležni organ općine dostavlja nadležnim entitetskim, odnosno kantonalnim ministarstvima za pitanja socijalne zaštite.

Fond će, u skladu s ovim zakonom, najkasnije 30 dana nakon osnivanja, donijeti uputstvo kojim će propisati formu zahtjeva i rješenja i utvrditi spisak odgovarajućih isprava koje se pribavljaju u svrhu ostvarivanja prava na novčanu potporu.

Član 17.

(Rješenje o utvrđivanju prava na novčanu potporu)

U roku koji ne može biti duži od 60 dana donosi se rješenje o dodjeli ili odbijanju prava na novčanu potporu od strane odgovarajuće službe Fonda.

Materijalne i procesne odredbe Zakona o upravnom postupku Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 29/02) bit će primjenjive na rješenje o odbijanju i dodjeli novčane potpore, uključujući i odredbe, rokove za ulaganje žalbe na nezadovoljavajući odgovor ili pokretanje upravnog spora zbog šutnje administracije.

Nezadovoljna stranka izjavljuje žalbu u roku od 15 dana po prijemu rješenja žalbenom vijeću Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

Protiv drugostepenog rješenja organa iz stava 3. ovog člana nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine.

Nezadovoljna stranka, u skladu sa Zakonom o upravnom postupku BiH, može ulagati vanredne pravne lijekove pred Apelacionim vijećem Suda Bosne i Hercegovine.

Član 18.

(Ostala prava članova porodice nestalih)

Ako nije okončan postupak proglašenja nestale osobe umrlom, nad imovinom koja je u vlasništvu ili posjedu nestale

osobe, u skladu s važećim zakonima Bosne i Hercegovine, član porodice, ili ako istog nema, aktivno legitimirane osobe ili institucija imaju pravo zatražiti privremeno upravljanje imovinom nestale osobe.

Nužne/osnovne troškove ukopa/sahrane identificiranih i neidentificiranih osoba osiguravaju, u skladu s važećim propisima, nadležni organi Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta BiH.

U pogledu ostvarivanja prava na školovanje i zapošljavanje, pod jednakim uslovima, djeca nestalih osoba imaju pravo prioriteta. Ostvarenje prioriteta nadziru nadležni inspeksijski organi u Federaciji Bosne i Hercegovine, Republici Srpskoj i Brčko Distriktu BiH.

Izdržavani članovi porodice nestale osobe, koji ne ostvaruju pravo na zdravstvenu zaštitu po bilo kom drugom osnovu, imaju pravo na zdravstvenu zaštitu i druga prava u vezi sa zdravstvenim osiguranjem u obimu koji je propisan za zaposlene osiguranike.

Radi ostvarivanja prava na zdravstvenu zaštitu, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, Federacija Bosne i Hercegovine, Republika Srpska i Brčko Distrikt BiH, u okviru odgovarajućih propisa, utvrdit će način ostvarivanja ovog prava.

Prava utvrđena u skladu s ovim zakonom priznaju se od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 19.

(Udruženja nestalih osoba)

Nadležne vlasti u BiH, u skladu s ovim zakonom, imaju obavezu zahtjeve za finansijsku i tehničku pomoć saveza / udruženja porodica nestalih osoba prioritarno razmotriti i, prema finansijskim mogućnostima, dodijeliti pomoć ako ponudeni programi ili projekti ispunjavaju propisane kriterije za dodjelu pomoći.

Član 20.

(Obilježavanje mjesta ukopa i iskopavanja nestalih osoba)

Porodice nestalih osoba ili njihova udruženja mogu zatražiti da se mjesta ukopa i iskopavanja (pojedinačna ili zajednička mjesta) obilježe, bez obzira na broj žrtava, odnosno nestalih osoba.

Obilježavanje mjesta ukopa i iskopavanja realizira se nakon što nadležni organ za traženje nestalih osoba izda uvjerenje - potvrdu da je na predloženom lokalitetu za obilježavanje izvršeno iskopavanje tijela, odnosno da je postojala grobnica.

Na osnovu dokumenta iz stava 2. ovog člana, nadležni organ općine izdat će odgovarajuće dozvole za postavljanje spomen ploče ili drugog prigodnog obilježja.

U skladu s ovim zakonom, izgled obilježja ili spomen ploče, finansiranje i druga pitanja reguliraju se Pravilnikom o obilježavanju mjesta ukopa i iskopavanja nestalih osoba (u daljnjem tekstu: Pravilnik).

Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine, u konsultaciji s nadležnim ministarstvima Federacije BiH, Republike Srpske, Brčko Distrikta BiH i predstavnicima udruženja porodica nestalih osoba, usaglasit će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, Prijedlog pravilnika i dostaviti ga na usvajanje Vijeću ministara Bosne i Hercegovine.

POGLAVLJE V - EVIDENCIJE O NESTALIM OSOBAMA

Član 21.

(Formiranje centralne evidencije)

Centralna evidencija nestalih osoba u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: CENBiH) uključit će sve evidencije nestalih osoba koje su se do sada vodile ili se i dalje vode na lokalnim, entitetskim nivoima, kod udruženja porodica nestalih osoba, drugih udruženja građana i kod službi traženja organizacija Crvenog križa u BiH, u skladu s njihovim mandatom.

Podaci koji se vode o nestalim osobama u okviru međunarodnih organizacija koje djeluju u skladu sa svojim

mandatima, a primjenjujući princip povjerljivosti, uključuju se i centralnu evidenciju na osnovu sporazuma koji s njima uključuje Institut.

Objedinjavanjem evidencija iz st. 1. i 2. ovog člana, formira se i kompletira Centralna evidencija nestalih osoba u Bosni i Hercegovini.

U okviru Instituta za nestale osobe Bosne i Hercegovine određuje se nadležni stručni organ za vođenje Centralne evidencije nestalih osoba u Bosni i Hercegovini i osiguravaju mjere za zaštitu podataka što se detaljnije regulira osnivačkim aktom Instituta.

Član 22.

(Način prikupljanja i korištenja podataka)

CENBiH je zbirka pojedinačnih evidencija o nestalim osobama iz/u Bosni i Hercegovini koja uključuju relevantne podatke o identitetu nestale osobe, mjestu i okolnostima nestanka, kao i druge informacije koje su važne za utvrđivanje identiteta i traženje nestale osobe.

Svi podaci koji se unose u CENBiH podliježu verifikaciji koja podrazumijeva provjeru vjerodostojnosti prijave i upoređivanje sa svim službenim evidencijama koje se vode ili su se vodile u Bosni i Hercegovini.

Zahtjev za provjeru i upoređivanje podataka o nestaloj osobi radi verifikacije, s drugim službenim podacima, ima prioritet u rješavanju od strane nadležnog organa.

Verifikaciju i unos ranije prikupljenih podataka o nestalim osobama u CENBiH nadležni organ treba završiti najkasnije u roku od godinu dana od dana osnivanja Instituta.

Samo verificirana prijava/zahtjev može biti osnova za ostvarivanja prava po osnovu ovog zakona.

Član 23.

(Zaštita podataka)

Podaci iz CENBiH dostupni su svim nivoima vlasti u skladu s utvrđenim pravilima i standardima za zaštitu podataka.

Pravila, odnosno način rukovođenja bazom, unos, razmjena, korištenje podataka a posebno način verifikacije, bliže se uređuju Pravilnikom o centralnoj evidenciji nestalih osoba BiH (u daljnjem tekstu: Pravilnik o CENBiH).

Pravilnik iz stava 2. ovog člana donosi Institut uz suglasnost osnivača Instituta najkasnije 30 dana od dana osnivanja Instituta.

Saradnja s drugim nadležnim organima u BiH, koji raspolazu podacima koji su od značaja za traženje nestalih osoba, regulira se putem posebnog sporazuma kojim se utvrđuje način saradnje i sva ostala bitna pitanja.

Osobe koje su uključene u upravljanje i rukovanje ličnim podacima koji su vezani za povjerljive podatke o biloškim, nasljednim, fizičkim, genetskim osobinama, medicinskim podacima o nestaloj osobi obavezne su čuvati povjerljivost podataka i sa njima postupati prema utvrđenim pravilima o zaštiti takvih podataka, odnosno u skladu sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka ("Službeni glasnik BiH", broj 32/01).

Pravila zaštite podataka detaljnije će biti uređena Pravilnikom iz stava 2. ovog člana.

POGLAVLJE VI - NADZOR

Član 24.

(Nadzor)

Nadzor nad provođenjem ovog zakona vrši Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH.

Fond za nestale osobe će jednom godišnje podnijeti izvještaj Predstavničkom domu i Domu naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

POGLAVLJE VII - KAZNE ODREDBE

Član 25.

Novčanom kaznom od 200,00 KM do 1.000,00 KM kaznit će se za prekršaj:

- (1) službenik koji onemogućiti pristup informacijama članu porodice nestale osobe ili instituciji nadležnoj za traženje nestalih osoba (član 5.),

- (2) službenik koji bez opravdanog razloga zadržava ili otežava da se traženi informacija dostavi na uvid članu porodice nestale osobe ili instituciji nadležnoj za traženje nestalih osoba (član 5.),
- (3) službenik koji dostavi netačne i neažurne podatke na osnovu kojih je onemogućeno ili otežano traženje nestale osobe (član 5.).

Novčanom kaznom od 500,00 KM do 5.000,00 KM kaznit će se za prekršaj institucija ili nadležni organ koji:

- (1) ne dozvoli pristup informacijama članu porodice nestale osobe ili instituciji nadležnoj za traženje nestalih osoba (član 4.),
- (2) koji omogućiti diskriminaciju po bilo kom osnovu članova porodice nestale osobe (član 10.).

Svako kršenje ovog zakona, a posebno ono koje se odnosi na zloupotrebu, manipuliranje podacima, odavanje zaštićenih podataka i sl., podliježe sankcijama u skladu s krivičnim zakonima, zakonom o prekršajima i zakonima iz oblasti uprave, zakonom o slobodnom pristupu informacijama i drugim zakonima koji su važeći na teritoriji Bosne i Hercegovine.

POGLAVLJE VIII - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 26.

(Ostvarivanje prava stranih državljana)

Članovi porodice nestalih stranih državljana pravo po osnovu nestalosti mogu ostvariti samo u skladu s bilateralnim sporazumom koji njihove države porijekla zaključuje s Bosnom i Hercegovinom.

Član 27.

(Upis u matične knjige umrlih)

Tri godine po stupanju na snagu ovog zakona, osobe evidentirane kao nestale u periodu od 30. aprila 1991. do 14. februara 1996. godine, a čiji je status nestalosti verificiran u okviru Centralne evidencije nestalih osoba Bosne i Hercegovine, imaju se smatrati umrlima te će se ta činjenica službeno evidentirati u matične knjige umrlih.

Na osnovu službenog obavještenja Instituta, smrt nestale osobe evidentira se u matičnu knjigu umrlih u općini u kojoj je bilo prijavljeno mjesto prebivališta nestale osobe do početka rata.

Izuzetno porodica može zahtijevati upis u knjigu umrlih u mjestu boravišta porodice, uz navođenje razloga za takav upis.

Nadležne vlasti Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, u skladu sa stavom 1. ovog člana, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, usaglasit će odgovarajuće zakone u svrhu upisa nestalih osoba u periodu koji navodi ovaj zakon, u matične knjige umrlih.

Član 28.

(Podnošenje prijave do osnivanja Instituta)

Dok ne bude osnovan Institut, prijava za traženje nestalih osoba podnosi se nadležnim institucijama za traženje nestalih osoba u skladu s njihovim nadležnostima i mandatima.

Član 29.

(Izdavanje potvrda ili uvjerenja o statusu nestalosti)

Izdavanje potvrde ili uvjerenja o statusu nestale osobe na osnovu koje će se ostvarivati pravo na novčanu potporu, do formiranja Instituta i CENBiH, utvrdit će se privremenom instrukcijom Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice.

Član 30.

(Prednost u primjeni)

Ovaj zakon ima prednost u odnosu na ostale zakone u BiH, a koji ni na koji način ne mogu organičavati primjenu ovog zakona.

Član 31.

(Stupanje zakona na snagu zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu osam dana po objavljivanju u "Službenom glasniku BiH".

PS BiH broj 109/04

21. oktobra 2004. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Martin Raguž, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Goran Milojević, s. r.

401

Na temelju članka IV. 4. a). Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na sjednici Zastupničkog doma, održanoj 12. listopada 2004, i na sjednici Doma naroda, održanoj 21. listopada 2004, usvojila je

ZAKON**O DRŽAVNOJ GRANIČNOJ SLUŽBI****OPĆE ODREDBE**

Članak 1.

Predmet zakona

- (1) Ovim se zakonom propisuje mjerodavnost, ustrojstvo i upravljanje Državnom graničnom službom Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: DGS) kao policijskog organa Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: BiH), kao i druga pitanja značajna za funkcioniranje DGS-a.
- (2) Na sva ostala pitanja značajna za djelovanje DGS-a kao policijskog organa, kao što su policijske ovlasti, radni odnosi, naobrazba i stručno usavršavanje policijskih službenika u DGS-u, u mjeri u kojoj nisu propisana ovim zakonom, primjenjuje se Zakon o policijskim službenicima Bosne i Hercegovine.
- (3) Na sva pitanja ustrojstva i upravljanja te druga pitanja značajna za funkcioniranje DGS-a kao upravne organizacije, kao što je donošenje Pravilnika o unutarnjem ustrojstvu i ostalih podzakonskih propisa, upravni nadzor, odnos između institucija BiH te odnos upravnih organizacija prema pravnim i fizičkim osobama, u mjeri u kojoj nisu propisana ovim zakonom, primjenjuju se i Zakon o ministarstvima i drugim tijelima uprave Bosne i Hercegovine i Zakon o upravi.

Članak 2.

Definicija DGS-a

DGS je upravna organizacija u okviru Ministarstva sigurnosti BiH (u daljnjem tekstu: Ministarstvo), s operativnom samostalnošću, osnovana radi obavljanja policijskih poslova vezanih za nadzor i kontrolu prelaska granice BiH (u daljnjem tekstu: državna granica), i drugih poslova propisanih zakonom.

- (2) DGS djeluje isključivo na profesionalnim osnovama i ne zastupajući, ne štiteći niti podrivajući interese bilo koje političke stranke, registrirane organizacije ili udruge, ili bilo kojeg konstitutivnog ili drugog naroda u BiH.

Članak 3.

Sjedište, proračun i pečat DGS-a

- (1) Sjedište je DGS-a u Sarajevu.
- (2) DGS se financira iz Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine"
- (3) DGS ima pečat.

Članak 4.

Radni odnosi unutar DGS-a

- (1) Zaposlenici DGS-a su: policijski službenici, državni službenici i ostali zaposleni sukladno Pravilniku o unutarnjem ustrojstvu.

- (2) Policijski službenici su ovlaštene službene osobe čiji je radni odnos reguliran Zakonom o policijskim službenicima Bosne i Hercegovine.
- (3) Radni odnosi državnih službenika koji rade u DGS-u uređuju se Zakonom o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine.
- (4) Radni odnosi ostalih zaposlenih unutar DGS-a se uređuju Zakonom o radu u institucijama Bosne i Hercegovine.
- (5) Radna mjesta na kojima rade policijski i državni službenici te ostali zaposleni uređuju se Pravilnikom o unutarnjem ustrojstvu.

Članak 5.

Policijske ovlasti

Policijski službenici zaposleni u DGS-u primjenjuju policijske ovlasti sukladno Zakonu o policijskim službenicima Bosne i Hercegovine i postupaju kao ovlaštene službene osobe sukladno zakonima o kaznenom postupku u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: Zakon o kaznenom postupku).

Članak 6.

Nacionalna zastupljenost

Struktura policijskih službenika, državnih službenika i ostalih zaposlenika u DGS-u općenito odražava nacionalnu strukturu pučanstva BiH prema popisu pučanstva iz 1991, sukladno sljedećim kriterijima:

1. Struktura glavnoga ureda odražava nacionalnu strukturu pučanstva BiH kao cjeline.
2. Struktura terenskih ureda i jedinica odražava nacionalnu strukturu pučanstva unutar njihovih područja odgovornosti;
3. Zastupljenost svakog od konstitutivnih naroda BiH na svim razinama ne može biti niti u kom slučaju veća od 2/3, niti manja od 1/10 od ukupnog broja osoblja DGS-a. Ova se odredba ne odnosi na zastupljenost ostalih koji, u svim slučajevima, imaju pravo na zastupljenost prema popisu pučanstva iz 1991. i gore navedenim kriterijima.
4. Sve jedinice DGS-a su u potpunosti mješovitog nacionalnog sastava i svi pripadnici mogu obavljati dužnosti na svakoj točki duž granice.

II - MJERODAVNOST I POSLOVI DGS-a

Članak 7.

Mjerodavnost DGS-a

Poslovi iz mjerodavnosti DGS-a su:

1. Provedba odredaba Zakona o nadzoru i kontroli prelaska državne granice kako je propisano tim zakonom;
2. Provedba odredaba Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu kako je propisano tim zakonom;
3. Sprečavanje, otkrivanje i istraživanje djela koja su propisana kaznenim zakonima u Bosni i Hercegovini kada:
 - a) su ta kaznena djela usmjerena protiv sigurnosti državne granice ili protiv izvršenja poslova i zadataka iz mjerodavnosti DGS-a; ili
 - b) se ta kaznena djela moraju goniti sukladno odredbama o zloporabi javnih isprava koje služe kao dokaz identiteta, o putnoj ispravi i obvezi posjedovanja vize, te odredbama o kretanju i boravku stranaca i azilu ukoliko su počinjena prilikom prelaska granice ili su izravno vezana za prelazak državne granice; ili
 - c) ta kaznena djela obuhvataju prijevoz robe preko državne granice čiji promet nije dopušten, robe bez službenoga odobrenja ili u slučaju kršenje važeće zabrane, ukoliko je DGS-u dodijeljena dužnost nadzora takvog odobrenja i zabrane na temelju drugog propisa ili administrativnog sporazuma s tijelom odgovornim za takvo gonjenje.
4. Sprečavanje, otkrivanje i istraživanje drugih kaznenih djela na zahtjev mjerodavnog organa;
5. Sprečavanje, otkrivanje i istraživanje:
 - a) prekršaja koji su propisani Zakonom o nadzoru i kontroli prelaska državne granice, Zakonom o